

טואד ואין בכחיו למשוך בקשת הסופר, אולם לחשיט עוד לאוכל בכך מלאכתו
נעשית על ידי אחרים וזהתי לכתב, את אשר בק'ת דרוש מאותי דעת הרשות
ברנבר כת החרצה המהכנים "ציונים". ה'ן אמת כי לבני בדור בקרבי כלפיד אש
MRI שטעי וכורי עדר היכן רחל' השטן מרדך בינו, אולם לצאת נודם להשב
על דעתיהם הכוונות בודאי אך למחר כ' הלא נורע פ' הייעב'ן ויל' על מאמר
חכט'ל' ודע מה שתחשב לאפיקרים י"ש, لكن בקייזר אשיב לכתה'ר כי להלחם
נודם לא יצא כי מי אני אשר ישמע דברי... דכרי המדרבר למן כבוד שיחוי'ת
ובבוד בית ישראל וטחלה ומזכה לישועת ד' ועמו במדהה.

ה'ן אפרים פישל חעלמר חוף'ק שטייקטשין.

(מכתב טז) טהריה"ג אב"ד דק"ק דהואחרט

בעזה"ת ב' שמות שנת תרכ"א פ"ק דהואחרט יצ"ז
החו"ש לכ' הרה"ג החו"ב וכו'.

אחר"ש כת"ה באגבנה, יקרה מכחבי קבלתי והאהיות שאלוני להניר חז"ד
הקלשה בדבר הצענית אשר החפשטה בחו"ל ונם במדינת, אם יש להחויק
בה על פ' ד"ת, ? וביקש טמני להחיש השובתי, והנה ידוע דעת מרן
ה'ן חת"ס זיל שאף על פ' שאחת ממעלות החכם הוא שביל יהה נבhal להשב
בכל זה צרייך שהיוה דברי תורה מחדורי בפיו, שמור כאשר ישאלו מטטו יכול
להשיב בישוב הדעת, ולא יהיה דבריו טבוחין, ואם אמנים כי רחוק אני מחכמתה
ומכיר אני את ערכיו הרלו כי אין כי לא תורה ולא חכמתה, בכל זה בעניין זה
ששאלת כת"ה עליו אם כי כתה העניין נסחף עד למעלה ראש בכל וזה אוכל
ל dred בלה חז"ד הקלשה הפטמי יען כי דעתיו זו לא היום נולדה רק היא קבוצה
בלגבי מעת החלת התנועה לעלות למעלה למטרות ומעט נחפטו קולות הקוראים
טאת הרובנים בעלי הצעניות ודעתם זו גליתו לכל האנשים אשר שאלו אותו
בדבר הצענית, וכאו כן עתה איני בטפה את דעתו על שום אדם רק אגיד
את המוחלט אצל עניין זה על פ' התוה"ק, ואם יברר לי אדם על פ'
התוה"ק כי שנית בוה הגני נכון לבטל דעתו, כי כל טמנתי לבדר האמת
לפ"ד הקלשה, הנה בפעם הראשון כאשר השגתי את הקי"ק בצירוף מכתב
טאת הרבה הטעוק בטעו הצענים שאגיד חז"ד בוה על פ' תורה לא השבתי
לו כלום, כי יודע אני מך ערכי כי איני ראוי לאצטלא זו להתערב בעניינים
העומדים ברומו של עולם היהדות, יודע אני כי אצטנו בני ישראל הכל
זה על פ' התוה"ק, ומיום שאמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו עליו השלום
צא מאייטנגיון שלך אברם אין לו בן אבל אברהם יש לו בן, וכל לורת יצחק היה
למעלה מן הטעוק, ונבחר יעקב להיות טורעו של אברהם, מאו כל קיום ישראל
בעלות

בועלם היה למעלה מן הטענו ורק התהה"ק היה חיוניו, כאשר הראה הקורוש ביה היסוד הזה לישראל במתן תורה אם תקבלו את התורה טוב ואיל שם תהה כבודתכם, הראה לט הקדוש ברוך הוא כי כל הוויותינו הוא רק על ידי גתתא"ק, וולת זה אין לנו קיום והעمرה כלל בעולם הזה, ומצאנו בrho"ק בטלחת עטלק והיה כאשר ירים משה את ידו וגבר וכו', וסבירamente במשנה פרק ג' דר"ה ט"ח וכי ידיו של משה וכו' אלא לומר לך כל ומן שהיה ישראל מטהבלים כלפי מעלה ומשעבדים את לבם לאבירם שבשיטים היה מרגברין וא"ל היה נופליון, תורה לט רבינו הקדוש שבשבועה מלחתה עם עמלך גם כן היה צרייכים לשעניד את הלב לאכיפת שבשיטים וא"ל היה נופליון ונורעין מעטלק שבל הוויות על פי התהה"ק, ולדעתי י"ל רוח כוונת הגمرا שבח בין חפלה להפללה עבירה הוא בירוח וחור עלי"י טעו כי המלחנה כי הפלין של יד נגד הלב לשעניד את לבבינו לעכודתו יתברך שטו, ולואת השח בין הפלין של יד לש"ר היה שפטיך דעת טלהשהעבר לבנו לאכיפת שבשיטים שוב חור מעורכי המלחנה, ומצאתם נם כאשר צוה רוד הטלך עליו החלום, פשטו ידיכם בנורוד היו מהיעיצים באחיתופל ונמלכים בסנהדרין ושלאיים בא"ת כמגואר בפס' ברכות ד"ג ע"ב, מבואר ע"ג ששאלו מוקדם לאחיתופל שה' חכם הדור בכ"ז היה נמלכין בסנהדרין אם על פי תורה ילכו למלחנה, כי פאו נתנה רוחה"ק לישראל עפ"י יחן ועפ"י יסעו בכל העניינים, ואין לך דבר בישראל שלא יהיה לו מקום בתורה"ק, ולואת אמרתך בלבבי אם נם היה הרעיזן דבר של ממש וכוונת המיסדים המקוריים רצוי וביריעות בהנחתת המלכים והמושלים י"ה אלו יודעים הטע את אשר לפניהם, בכ"ז הלא צרייכים אנו לשמע דעת התהה"ק, ותורתה"ק הלא נתנה לחכמי הדור בכלל וכן המה המורים, וע"פ יצאו ויבאו כל ענייני ישראל, וא"כ מאיה צד אוכל אני להגיד דעתך בזה, בנימוטי המדיניות אין אני בקי ואין זה מטרתי, ולהגיד דעתך על פי התהה"ק. – מה אני ומה ח"י שאדרבר בעניין כזה טרם שאשמע דעת גוזלי רבותינו שבמדינתינו ובrosis שליט"א היבן דעתם טטה, כי דעתם הוא דעת התהה"ק ועלינו מוטל לשמע בקהל מצד הלאו דלא"ת, ועל פי החורה אשר יורוך, ולואת השבתי את ידי אחר, ולא בחבבי כזה דבר ואף הרוב מפאלטאוע שליח לי את ספרח "ציוון במשפט" וביקש ממני השובי, נס לו לא השבתי מאומה מטעם הנ"ל, כי אמרתך אעמלה ואשטע דעת רבותינו הגורלים שליט"א, עברו איזה שכבות והנה השatty קו"ק שני מאת הרוב מסאטאנין וכו' גילה לי כי דעת שלשה גאניס אית' נוחה בזה, אך הפליג בדברים כי אין לסגור עליהם, כי הדבר אויטה תלוי ביריעת התהה"ק רק ביריעת דה"י מהעטים הקטנים על חצי האי הבלקן, נבהליך לראות דברים כאלו יוצאים מפי רב בישראל, והנה להסביר לו לא היה לי מקום מב' טעמי א' כי איך אתה ברעם איש אשר דעתך רודקה מרעהך כרחוק מזור מערב, שנית אחר שכותב בעצמו כי אין הדבר תלוי בחז"ב יתודה רק ביריעת דברי ימינו וריה"י של העמים הנ"ל, ואני אודה ולא אכוש כי בדברים ימיט לא מצאנו עור מפעל כזה שנעשה בהתעוררת בות והצליח, ובראה" של העמים איני בקי לתוכיתן, ולואת לא היה לי מה להסביר להרב הנ"ל רק שאלה את הרוב מפאלטאוע במכח נלי להודיעני מי הוא הרוב מסאטאנין ויעורתי על דברים אלו שבאו בק"ק שלו, והש辩 לי כי הוא הוא הרוב שנלחם עמי בסצר ציון במשפט, או נהישב לי העניין קצת כי כבר אמרו ח"ל ה"ח שarter לאחר טעה א"ש

איש לו, וכמה גנולים וטוביים נפלו בראשת השניה, ועי' הבושא להודאות על האמת גמישבו בחבלי השניה יותר ויותר, וצריך אדם שהיה ליבו בוגירותם להודות על האמת אחר שעשה מעשה בפומבי להיפוך ואני היתי שוא"ת (חptr) אך כאשר לא היתי עוד בפנים בברור לדעת מי המתנגדים ואם הם צורקים בתביעותיהם על הציונים כי על הרוב מפאלטאוועך הדיעיש, כי הוא עגע בדבר ואין להאמין לו, וולוט לא ראייתי עד או יוצא בגלו להתגדר להם, לאות גם אני החשתי ולא דברתי מהה מטבח ועד רע אף לאנשי עירית אמנים עברו עוד איזה שבועות והנה יצא לאור עולם ספר "אור לישרים", והנה נגלה לפניינו דעת רבותינו גנולי רוסיא הנගולים באמת בהורה י"ש ואשר עליהם עומד בית ישראל, והם מדברים סרה בבריעין הנ"ל וכי אין בו ממש, ואם כי איינני מכיר את הנගולים הנ"ל פא"פ אך את אחד מהם אני יודע ה"ה כבוד אהבי הגאון המובהק מביריסק שליט"א, וקיים לי בנוי' שאין מדרכו לדבר בgentה שום אדם ח"ז וכן דיבר דברי מוחזבים להבota אש דת קדש, וגם דורה"ג היישש ז肯 וכנה חכמה האב"ד מלארז שליט"א אשר דבריו היוצאים מקורות לטוב הטהור יפעלו עלייט מאד לראיota כמה רוחלה הנעה זו מדרבי תורה"ק, וגם ראייתי בו דעת הרוב החכם הנגדל דר' אדרלער מלאנדראן נ"י אשר הוא הכם ניטמי נופף על הזרתו עד אשר נבחר זה מקרוב לפרש בין שתי ממשלות ובצח יודע הוא היטב מצב העני נס אצל המטלאות יר"ה כי הוא דבר נטנע, לאות אמרותי לכל אשר שאליו אהוי כי מהספר הזה נתברר לי ביטול הריעון הן מפאת הרעה"ק והן מפאת נמוסי העמים, וכי ראוי וחכונה להתרחק מהם ומהטעם כמצויה עליינו מפי רבותינו גנולי הדור שליט"א, וביותר נתברר לי עניין. וזה מהקונגרס בלונדון אשר הנגידים ושותים מהחינו בני ישראל לא רצוי לקחת חבל בהקאנרים, אף כי יש כרם אנשים ידועים בצדקהם ובידם הפשטה להושיע לישראל הם מפלאים לבנות השיטעים אשר כל הציונים לא יכולים להכחיש זאת, לאות לא חשבי עוד כי יבוא איש לשאול שאלה זו אסורה או מוגנת, אחר שאין אני רואה על מה תחול השאלה, אחרי שראוי שלו אט שלפי דעת גנולי אומתינו, הן שרי הרווה והן הנגידים בעם, אשר יהמכו את בית ישראל אלו במחוקק ואלו במשעטם רובם יחלטו שהוא דבר שאין בו ממש וכולנו יודעים את גורל המשוקם להטיב מצב בני' בטה שיש ללא ידם, והנה בא כה"ה בטהב ושואל אותו שאלת הם, הציונית אסורה או מוגנת, על פי דברי תורה הקדושה, ומה יוכל להסביר על שאלה כזו אשר לדעתו יסוד נופל הוא, ואם היה בטעים בהצלחה הריעון שיצא לפועל או היה מקום שאלה אם השתדרלות כזו כראוי לנו... ומקומות שאלה גroleה כל הטרוח הוה לטה, כי אף אם נצליח במעשינו נשוב עוד הפעם לירושלים אונדות אשר יהיה רחוקים מרחק רב יותר ומ"ז מהצדיקים והפרושים. בבית שני, והאם זה יהיה כל יגיעה וזה היה כל תקוטינו עד עתה? וגם מצד מצב החומר יש לשאול הרבה שאלות כי"ב, גם יש שאלה גroleה אם ההשתROLאה הווה קדישה כ"כ עד שתיר אמצעים הנארחים בישראל משם צניעות וטהרת המשפחה כגון תערוכות אנשים ונשים כמו שהי' אבל ד' האסיפות הנגורלות וכי"ב הפעצת כתבי פלמתר לבות חכמי תורה"ק ולומדי', הן בלה"ק והן בשפה המטורבת... בלאלו הם שאלות גroleות ומטירות אשר צרכיהם עיון רב ורעה רחבה לימי שבא להוריקן לרום, אמנים עתה להיות היבוד גוף לפ' דעתם בטרומה לי כי רוב השאלות

השאלות האחרונות אין צרכי השובה כלל כי נלוות וירעות הן לכל ישראל ומלביד זה כמטרה לי כי מדברינו האמורים עדר בה כבר ימצא כת"ה תשובה מספקת כפי ח"ד הקלושה, ולהוטיפ ביאור הנני להציג לפני כת"ה את מה שדרשתי היום בקהל רב במ"ע ז"ג ע"ב דאמר' בנט' איכא דטחני להא דרי' אהא דהני ר' או' לעת' לאין עכו"ם ומתקנירין וכו' אלא שנעשנו גרים גוראין ומיניהם חפילין בראשיהם ומיניהם הפלין בדורותיהם וכו' כיון שרואין מלחמת גג וטנג וכו' וכל אחד מנהק מצותו והולך לו, ואמרתי של"ר בד' הגמ' הק' מש"ב ומתייחס הפלין בראשיהם ומיניהם הפלין בדורותיהם הלא הוא להיפוך דהפלין של יד קרטה לש"ר, ואמרנו די"ל הבונה דהנה הפלין של יד הוא בוגר הלב לשער הלב לעבותה הש"ית והפלין ש"ר נגד המוח היה מקום המתחשה, ונרתמו בו שטקרים צריכין אלו לשער לבבינו להש"ית ולעשות מצויה ואח"כ טכל לחקור בתוה"ק ולהדרש בה, כי עי"ז שימושם אלו לבבינו לעבותה הש"ית נשג עמוק סודותיו, וזה כל וטן שבין עיניך יהיה שתים להורות בנ"ל דהיסוד הוא של יד בנ"ל, ובמו שאמרו חול' כל שיראת חטא קורתה חכמתו טהקייתו, וזה הבינו ישראל מיד בקבלת תורה שאמרו נעשה ונשמע שמקודם עשי' ועי"ז באין לידי הבנה, וזה הפלין ש"י וש"ר, אמנס האוה"ע שירגנוו מעצמם מפני גודלהן של ישראל הם מקדים ש"ד לש"י כי בעבור שמתבוננים בטובות ישראל אכן חפצים להרבך בהן, ולואה כאשר יראו מלחמת גג וטנג ינתקו את מצוחם וילכו להם, לואת אין יתרון בעיני לקרב אתה בנ"ץ המרוחקים בטה שנראה להם כי אליו יצמח ישועה עפ"י השתרלות וטבחיות כי זה איינו כלום, ואם ינשב רוח קל להיפוך ח"ז יחורו אחר, ועיקר הוא לקרב אתה לבן של ישראל לאביהם שבשים ע"י שנחביב עליהם אתה המצות המעשיות ועי"ז מAMILא יהיו לנו ויגדלו אתה בנים תורה וו"ש, וכבר כללו ב"ז ח"ל במלחמות קצרים באמרים לא המדרש עיקר אלא המעשה כי רק הרגל אשר יגNIL אדם בנו בדרכיו התורה והמצווה הרגל הזה יטע בלבבו אהבת הקדוש ב"ה אהבת התוה"ק אהבת ישראל, ווולת זאת הכל הבל, כאשר עינט רואין בחוש ההברל בין הבנים המגוריים אצל אבותם בני תורה וויר"ש מהדור היישן ובין הבנים אשר מגדלים אצל אנשים החפצים שורעם יהיו קשורים ליהדות בלי מצוח ויר"ש, והעיקר וייסוד ישראל הוא לידע כי קוב"ה ואורייתא וישראל הכל ח"ר, وكשורים לו"ז כשלעצמה בנחלה וכל המקדים והמאורעות הבל מהש"ית, ואין אדם נוקף באצבעו לפטה וכו', מכש"כ עניין אשר בו יכול לצמיה ישועה ישראל, ח"ז להאמין שבד כזה יכול לצאת לפועל עפ"י טבע והשתדרלות אם לא ברזון הבורא-ית', ורצון הש"ית נלה ליראיו הרבקים בו ובנותו הק', ובפ"ט שיאמרו הם חייכים אטו לשם בקולם, וرنיל על לשוני לפרש הא דאיתא במגילה כ"ד ע"ב במשנה העשו הפלתו ענלה סבנה ואין בה מצוח ונברש"י ז"ל סבנה שלא יוכנו בראשו, דרבונה עפ"י דטכואר בירושלמי סוף"ה דמעשרות תני רשב"ג אומר אין מרובע משחת ימי בראשית ולהורה דכל המרוביים ע"ג שלא נבראו משחת ימי בראשית מ"מ הם רק עפ"י דיבורו של הקב"ה וברצונו צוינו הקב"ה הלמ"ט שייהי הפלין מ羅בעים שטוריים שהכל מהש"יתומי שמניח עטליין ואומר שהמרובע כיון שלא ד"י בכראת אינו מעשי הש"ית סבנה שלא יכנו המתחשה בראשו ויכול לצאת לזרבota רעה ח"ז, ע"כ לא נשאר לנו כ"א להזפלל להש"ית夷יעו אהבתו ויראות בלבבינו ובלבבך

כל

כל אחבי ווטר מהם הדעות הבודדות הנגרמות להפריד בין אחים בני אברהם יצחק יעקב ע"ה, ולזהפל בשולמה של מלוות ושיתן הקב"ה בלב אדרוני הקימר יר"ה ושדו — רחמנת לעשת עטנו טובות ועם כלל ישראל בימי ובימים ישע יהודת ירושלים וגו', בא"ג היקירה והטהורה ונפש הח"ש תה"ר בלונ"ח.

מאיר דין ברוח"י ני'

(מכtab יז) מהרה"ג האב"ד דק"ק ולאטשעוו

ב"ה יומ ה' ט' אדר שנת תרס"א לפ"ק ולאטשעב יע"א

לכבוד ה"ה הרב המתאה"ג וכו' .

אחרש"ה ! אשר שאל מני להגיד דעתך מהחברה המתכוונים בשם "ציונים" הנה באמת אין לי ידיעה הרבה מהם ומהם, כי ב"ה פה אין כרך למו, ומטקות אחרים לא דרשתי לדעת את מהותם ורגיון מהמתה כי אני נכו הנראות לע"ז, אי לואת אין דעתך, לבני והגנוו לדברים כאלה .

אכן זאת אניד לכם ששתעמי יודעת מאנשים הרבה, כי יש בחכורתם הרבה והרבה אנשים אשר יש להם דעתות כזובות... אי לוה אני מטכים מאד עם האנשים הצדיקים הרבנאים העומדים בפריז, ואנחנו מחויבים לשימוש להם כי טיטרים אנחנו שתים... ה' ישלה לט עורתו מקדש ונוכה לראות בכיה משיחת במתורה ידידו הר"ש.

משה אהרן נאטענו זהן חוף"ק.

(מכtab יח) מהרה"ג אב"ד דק"ק קוואהל.

בעוה"י יומ ג' שמות תרס"א קוואהל.

שלום וברכה לך ידינ"פ הרב המתאה"ג וכו' .

היota שחדשים מקרוב באו לא שuros אבותיהם אנשים בני בלי שם לקוץ עטרה לעצם לפרט אגשים רבים עם ישראל קרושים בקרים שם בשם הפהרת "ציונים", ותבלית הרבר לרעתי הוא ר' ל' הטגע נגד תורתינו הק' כי למען אמונה אמן בנאות ישראל כבר נהרים אנחנו ב"ג עקרים שמחוייב כל איש ישראל להאמין בכיה משיחתו ונקבע בהפללה נ' פעמים בכל יום אשר הקנו אבותיהם, וקרא כתיב אם אשכח ירושלים תשכח ימי, ובכל שמחה מחויבים אנחנו בכל מה דאפשר לטעת, ולוכור חורבן מקדשינו! ומה צורך גזה לתקן התקות והתפעלות לעשות